

Cultura | NacióDigital | Actualitzat el 13/08/2019 a les 15:10

L'univers Tarantino: el triomf de la violència, els diàlegs i el cinema d'autor

El realitzador estrena aquest dijous "Érase una vez... en Hollywood", la seva novena pel·lícula en solitari, amb un repartiment de luxe

Quentin Tarantino repassa el Hollywood dels 60 en el seu darrer film | Europa Press

"Us asseguro que castigaré amb gran venjança i furiosa còlera aquells que pretenguin enverinar i destruir els meus germans! I sabràs que el meu nom és Jahvè, quan et caigui la meva venjança al damunt!". Quentin Tarantino és un gegant cinematogràfic que ha establert un abans i un després en el setè art. Aquest diàleg de *Pulp Fiction*, interpretat per Samuel L. Jackson, és només un tast de les deu creacions del director al llarg de gairebé tres dècades de filmografia.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=J0rFGJV3cYw>

Érase una vez... en Hollywood s'estrena aquest dijous amb un repartiment d'autèntic luxe. La novena i nova pel·lícula de Tarantino comptarà amb Leonardo DiCaprio, Brad Pitt, Margot Robbie, Al Pacino, i alguns dels actors recurrents en els seus films, com Kurt Russell, Michael Madsen o Tim Roth, entre d'altres. Diàlegs estrafolaris, violència explícita, personatges surrealistes i escenes que ja són llegenda són alguns dels ingredients de la filmografia de Quentin Tarantino.

El nou film es va estrenar al Festival de Cannes 2019 amb una rebuda molt positiva per part de la crítica, que sempre ha estat molt de mirar-se amb lupa les obres cinematogràfiques de Tarantino. Presenta la indústria de Hollywood dels anys 60, homenatjant actors, estudis i escenaris

d'aquella època. En el transfons, dos actors (DiCaprio i Pitt) conviuran amb tot un seguit de personatges, entre ells Sharon Tate (Robbie), l'actriu que va patir la massacre indiscriminada dels psicòpates assassins de Charles Manson.

El llegat de Tarantino

Les deu pel·lícules del director de 56 anys (més una onzena, en col·laboració de Robert Rodríguez i Frank Miller, *Sin City* (<https://www.youtube.com/watch?v=qY1jNRS07Es>)) conformen una de les filmografies més sòlides de la història contemporània del cinema. Diverses estan considerades films de culte i altres, pel seu argument esbojarrat, violent i explícit, una fantasia a ulls del públic generalista. La crítica ha aplaudit i reconegut les seves obres, sobretot en l'apartat creatiu: diverses nominacions i dues estatuetses dels Oscar per *Pulp Fiction* (<https://www.youtube.com/watch?v=ZFYCXAG6fdo>) i *Django Unchained* (<https://www.youtube.com/watch?v=CLofzNklqAc>), en la categoria de millor guió original.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=736CcdvsR0g>

Els ingredients de la filmografia de Tarantino han anat madurant amb el temps, tot i que el director va estrenar-se amb un nivell altíssim. *Reservoir Dogs* és la seva òpera prima (<https://www.youtube.com/watch?v=RJBFHPwH1Xw&t=1s>), on va presentar-se en societat amb una declaració d'intencions clara: conversacions surrealistes, una violència excessiva i una qualitat per a tots els aspectes de les seves pel·lícules amb una cura quirúrgica. Quentin Tarantino és un amant, un creador, un obsessiu i un geni del cinema. Independentment dels gustos del públic i de la crítica, negar-li aquests adjectius seria faltar a la veritat.

Va començar la seva carrera amb una embranzida reservada només per a les llegendes del setè art. El seu segon llarg, *Pulp Fiction* el va elevar a les estrelles i a partir d'aquestes dues cintes va començar a experimentar a través dels gèneres, ambientacions i personatges singulars. Des d'un comando jueu de la Segona Guerra Mundial (*Inglourious Basterds*), passant per la venjança de *Kill Bill* fins a les temàtiques més crues dels Estats Units com l'esclavatge o la Guerra Civil.

Provocar per provocar?

En una entrevista a *El País*

(https://elpais.com/cultura/2019/08/10/actualidad/1565447779_917036.html), Quentin Tarantino ha explicat que en l'actualitat "ser un provocador no és fàcil". Les seves pel·lícules poden ser considerades, sense cap mena de dubte, com a provocatives però aquesta provocació respon a alguna necessitat, a alguna mena de crítica social? El director va arribar a estar "enfadat amb el món" i ho projectava a les seves obres. Això justifica la seva elevada violència, el seu llenguatge ofensiu o els temes delicats que tracta, com el racisme o el masclisme?

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=LqBOAtuQwaY>

El mateix director ha explicat que no es veu amb 60 anys rodant per tot el planeta "ni buscant exteriors". La seva ment privilegiada per al cinema i cultivada durant dècades de joventut gràcies als vídeos VHS -va treballar en un videoclub- ha ajudat a crear una cultura amb milions de seguidors. Tarantino no provoca gratuïtament. La seva obra veu d'una obsessió cinematogràfica, de desenes de gèneres i d'una qualitat pels guions que serà recordada durant molts i molts anys.

Érase una vez... en Hollywood podria ser de les últimes pel·lícules del director, convertint-se en un dels capítols més madurs de la seva carrera, rodejat d'un repartiment ple de talent. Un cant sobre la seva vida, ja que viu a Los Ángeles des de que tenia 3 anys. "Per mi els detalls són molt importants", ha assegurat sempre. Quentin Tarantino, pel públic i pel cinema, també ho és, d'important. Aquest dijous ho tornarem a recordar en retrobar-nos-el.

Enquesta: Quina és per a tu la millor pel·lícula de Tarantino?

[playbuzz](function(d,s,id){var

```
js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById)return;js=d.createElement(s);js.id=i  
d;js.src='https://embed.playbuzz.com/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);(document,'script',  
'playbuzz-sdk');
```

```
[/playbuzz]
```